

◆ P o e z i y a

Xanım İSMAYILQIZI

* * *

Dincini al sən də.
Barmaqlarını tək-tək burax
istədikləri ağılğa...
Gözlərinin birini yum keçmişinə,
birini aç keçməmişinə...
Qulağını bağla səs gəlməyən yaxınlığa,
nəfəsinlə toxun azadlığa...

Dincini al sən də.
Ürəyində otaqlarını sərirlət
bir küncə qısdıqlarının...
Beynində təmizlik apar,
nəfəsliyini aç
dörd divarına məhkum olan susduqlarının...
Ləpirlərinə hopma səndən gedənlərin...

Dincini al sən də.
Dünya sənə aşıq deyilkən
atıl qucağına varlığını...
İçindəki dünyaya salam de,
tozunu al darlığının...

Düyünlərini aç dolaşığı duyğularının...
Bu aləmi əyri göstərən güzgüyə
öz tərəfinlə bax,
düz tərəfinlə bax...

Dincini al sən də.
Bütün ağacların son yarpağı düşər də,
yarpaq dincələr...
Təpiklənən, döyəclənən, parçalanan, ovuclanan
yer üzü sükutla görüşər də,
torpaq dincələr...

Dincini al sən də.
Ürəklərdən qopan neçə ah dincəlidir...
Uzağında, yaxınında yüzlərlə günah dincəlidir...
Yerdə İblis, Şeytan, Fələk...
Göydə də Allah dincəlidir.
Dincini al sən də...

* * *

O küncündən bu küncünə qaçaq kimi düşünüm...
Açar idin, indi ələ bıçaq kimi düşünüm...

Əvvəl sözünü güdənlər indi gözüne durur...
Kölgən də ayaq altından qalxıb üzünə durur...

Heç bilmirsən hara, niyə bu qədər yol çəkmişən...
Harayasa tələsirdin, harasa gecikmişən...

Geyməyə hər nə desən var, bədən ruhunu geyir...
Odu adının yanından qopub içini yeyir...

Savaşmağın, barışmağın bütün rəfləri dolub...
Allah, görürsənmi Adam necə də diri qalıb...

Dar çəkmələr ayağını vurmaqdan usanar da...
İçindəki karantin zamanı uzanar da...

O küncündən bu küncünə qaçaq kimi düşünüm...
Açar idin, indi ələ bıçaq kimi düşünüm...

* * *

Təsəvvür elə ki, doğulmamısan,
Hələ nə anan var, nə də ki atan.
Səni qoparırlar doğma bətnindən,
Nə səndən keçən var, nə sənə çatan.

Təsəvvür elə ki, yıxılmamısan
nə yerə, nə göyə, nə də hallara.
Şəkil çəkdirməyib sənənlə heç kim,
Adın qazılmayıb daş-divarlara.

Təsəvvür elə ki, elə yerdəsən –
Nə ordan o yana, nə bu yana var.
Dilin də, dinin də möcüzədədi,
Hələ olmayıbdır bütün olanlar.

Təsəvvür elə ki, göz açmamısan
nə bu atanlara, nə tutanlara.
Nə ağa, nə nökər, nə qul olmusan
şahlara, xanlara və sultanlara.

Təsəvvür elə ki, ovuclarına
nə ümid əkiblər, nə pul atıblar.
Səni, bu dünyaya dağılmaq üçün,
Nə ala biliblər, nə də satıblar.

Təsəvvür elə ki, hələ oyaqsan,
Nə gələcəyin var, nə də keçmişin.
Hələ damarında qanın qaynamır,
Nə də özündəndir qanı içmişin.

Təsəvvür elə ki, ruhdan ayrılan
Ömrün dolanmayıb böyük yumağa.
Ürəyin özüylə dil-dil ötürkən,
Məcbur olmamısan qəfil susmağa.

Təsəvvür elə ki, əsl gerçək – Sən,
Yazılmaq, pozulmaq – qərrib yuxudur.
Xəyal – gerçəkliyə dönmək istəyir,
Doğulmaq adamı yaman qorxudur.

* * *

Eləcə hamıdan qaçıb gedərkən
Gəl təzə qurduğum taxtımda gizlən.
Saatın əqrəbi zamana işlər,
Gəl səndə dayanan vaxtımda gizlən.

Nə yerə, nə göyə etibar etmə,
Hamısı çirklənib, təmizi yoxdur.
Qeybə çəkilibdi bir içim su da,
Səhralıq olanın dənizi yoxdur.

Yığışıb əlinə, ayaqlarına,
Kötüyə dönənin budağı olmaz.
Özünü sürgünə göndərən canın
Ocağı, qucağı, qonağı olmaz.

Bir köynək asılıb öz kəndirindən,
Sahibi geyincə küləyə qurban.
Ünvansız bədənsə ruhu sərgərdan,
Hər günü, hər anı fələyə qurban.

Qırılan, vurulan, daralan kimi,
Çıxışı olmayan dairən də var.
Səndə olmayanı sənə çatdıran,
Yaşadan, yaşayan xatirən də var.

Mən də gizlənmişəm, yerimi demə,
Onu sən bilirsən, bir də ki, Allah.
Şəkildən şəkilə düşülən yerdə
Gözə görünmək də çətindi vallah.

Eləcə hamıdan qaçıb gedərkən,
Gəl təzə qurduğum taxtda gizlənək.
Saatın əqrəbi zamana işlər,
Gəl səndə dayanan vaxtda gizlənək.

* * *

Ürəyimdə yarpaqların ağacdən küsən vaxtı...
Kürəyimdə əllərinin çiynimdə gəzən vaxtı...
Ol...

Gözlərimdə buludların göydən əl üzən vaxtı...
Dizlərimdə nəfəsimin ömrümdən bezən vaxtı...
Ol...

Dodağımda hisslərimin titrəyib əsən vaxtı...
Otağımda gecələrin yuxunu kəsən vaxtı...
Ol...

Qucağımda bir yoxluğun özünü əzən vaxtı...
Ocağımda dəqiqənin saata dözən vaxtı...
Ol...

Günahıyla qaranlıqdan işığın kəsən vaxtı...
Pənahıyla Allahın da ruhumda gəzən vaxtı...
Ol...

* * *

...Deyirlər Bakıda küləklər əsir,
Deyirlər küləyin ağılı çaşıbdır.
Deyirlər yaddaşın tozu çırpılır,
Deyirlər külək də həddi aşıbdır...

...Deyirlər hələ ki, bu gün yaşanır,
Deyirlər havalər havalanıbdır.
Deyirlər ruh ruha məktub göndərir,
Deyirlər göy yerdə yuvalanıbdır...

...Deyirlər hər vaxtdan xatirə axır,
Deyirlər nəfəsdir səsi əsdirən.
Deyirlər şəhərdən çıxıb bilmişəm,
Deyirlər hissimdi məni gəzdirən...

...Deyirlər gözlərim yaman böyüyüb,
Deyirlər içində aləm qurmuşam.
Deyirlər özümdən yıxılmamışam,
Deyirlər həyatın üstə durmuşam....

...Deyirlər uzaqdan yaxın görünür,
Deyirlər kökünə kök atır adam.

Deyirlər külək də bir bəhanədir,
Deyirlər içimdə söz yatır, Adam...

...Deyirlər Bakıda küləklər əsir,
Deyirlər küləyin ağı çaşıbdır.
Deyirlər yaddaşın tozu çırpılır,
Deyirlər külək də həddi aşıbdır...

* * *

Ürək də döyür, döyülür,
cavablar beyni didir.
Bütün səhərlər, axşamlar,
gecələr əyni didir.

Vəfasızlığı seçənlər
yənə üstündən keçir.
Ləpirləri topa-topa
yanıb üstündən keçir.

Yaşamağın növləri çox,
ölə-ölə də olur.
Ağlamağın hər üzü var,
gülə-gülə də olur.

Nəfəsinə həvəs göndər,
düyünləri oynasın.
Ruhunu da azad burax,
çiyinləri oynasın.

* * *

Ah, nə özəldi əllərin qışında olmaq,
Gözlərini çıraqla kimi yanında bulmaq.

Ah, nə özəldi heç nədən nəşə çıxarmaq,
Tapdığını itirmədən sonunda qalmaq.

Ah, nə özəldi bəndənin sərrafi, şahı,
Ömrünə tac etdiyinin qəlbinə dolmaq.

Ah, nə özəldi duyğunu görməli varlıq,
Ovcuna qonmaq, yaşamaq, sehrini almaq.

Ah, nə özəldi ürəyinlə uçduğun yol,
Xəncərinin qaşu düşən yerdə ucalmaq.

Ah, nə özəldi aləmin zirvəsi, dağı,
Enmədiyın nöqtələrin üstə baxılmaq.

Ah, nə özəldi səsə köçmək, sözə köçmək,
Çox görünənlər arasında çox azalmaq.

Ah, nə özəldi tənhalığın dadı-tamı,
Tanrı dilindən süzülüb göydə yozulmaq.

Ah, nə özəldi ruhunu şərh edə bilmək,
Gözdə pozulmaqsa, fəqət zəhnə yazılmaq.

Ah, nə özəldi qışının başında olmaq,
Sağ göz ilə sol gözü hər zamanda bulmaq.

* * *

Gecikirsən deyəsən, tələsməyə də dəyməz,
Quyu dibinə çəkən görüşlərə də gecik.
Nə tərs gecəyə yazıl, nə boz səhərdən asıl,
Zəhərli dodaqlarla öpüşlərə də gecik.

Yollar yol yoldaşındır – əlində dəyənək var,
Zərbələrin altına ömür verməyə gecik.
Dörd yanında məqsədi bilinməyən mələk var,
Adı özündə saxla, yerə sərməyə gecik.

Uçan quşların belə amalı yaşamaqdır,
Ovcundakı barını dənələməyinə gecik.
Pusquda duranların halı can daşımaqdır,
Səsini kəsə bilib, dinləməyinə gecik.

Önündə dayananlar ürəyindən kiçikdir,
Öz boyunda ağac ol, kötük olmağa gecik.
Hələ demədiklərin dediyindən böyükdür,
Yer üzündən boşalıb, göyə dolmağa gecik.

Gecikirsən deyəsən, tələsməyə də dəyməz,
Kimlərinsə qəlbində sıxılmağa da gecik.
Nə tərs gecəyə yazıl, nə boz səhərdən asıl,
Külə dönüb, dünyaya dağılmağa da gecik.

* * *

...Bizim sahilimiz başqa, itmiş limanımız boş,
Bizim yuxulumuz oyaq, ayığımızsa sərxoş...

Qəribə bir hekayəyik, mövzumuz roman kimi,
Bütün axtarıqlarımız ucalır duman kimi.

Elə bil ki, pəncərəyik, dünyaya açılırıq,
Çərçivəmiz yerindədi, özümüz uçuluruq.

Bir ağacın gövdəsiyik, budağı, yarpağıyıq,
Bu aləmin həm səması, həm də ki torpağıyıq.

Bütün rəngləri geyinir, soyunur, dayanırıq,
Biz burda yatanda belə, hardasa oyanırıq.

Hisslər özü yaşamaqçün qanını içir bizdən,
Keçmişdən bu günə qədər bir ölüm keçir bizdən.

Uzaqların bu tayından o tayına uçuruq,
Ömrümüzə qayıdırıq, özümüzdən qaçırıq.

Bu günü sabah edərək dünəni izləyirik,
Bizdən çıxıb gedənləri hələ də gözləyirik.

...Bizim sahilimiz başqa, itmiş limanımız boş,
Bizim yuxulumuz oyaq, ayığımızsa sərxoş...

* * *

Sürünən ağrı yenə kök atacaq bitmək üçün,
Nəfəsi kəsməsinə səs verəcək ötmək üçün,
Sızlayan hissələrimin imdadına yetmək üçün
Loğmanım ol.

Tikanı gül arasında görəsən, sevməyəsən,
Ot-ələf basmış olan izlərimi kəsməyəsən,
Yağışa doymaz olan qönçələri üzməyəsən,
Bağbanım ol.

Ağac olmuş adamın hər budağı qollarıdır,
Göyə göz yollayanın hər duası hallarıdır,
Kölgəsiz qalmış olan bir ömürün yollarıdır,
Yarpağım ol.

Hər nə varsa yaranan canda qaçar, ruhda uçar,
Asanı müşkül edən hər qapıya olsa açar,
Ayaq üstə dayana bilmək üçün ol mənə yar,
Torpağım ol.

Sıradan çıxmayaraq duyğuların coşdu seli,
Gətirə bilmək üçün göz önünə vardı dili,
Hücuma keçsə belə can evimə nisgil əli,
Dövrənəm ol.

Hər ilə il qatanın hər ayına ay atılır,
Harasa getmək üçün addıma addım satılır,
Bir uzun köçdü gedir, yollarına yol qatılır,
Sarvanım ol.

Elə sürət götürüb, yaş elə bil yaşda batır,
O qədər xatirə var, huşda yatır, başda batır,
Həm payız, həm də ki yaz rəqs eləyib qışda batır,
Fərmanım ol.

Yuxuma dən səpənim, gözlərimə qəm əkənim,
Alnıma, ömrümə, hər bir günümə iz çəkənim,
Tanrıya səcdə edib, ağuşuna diz çökənim,
Dərmanım ol.

* * *

Bu gecə xoş elədim mən də sənə xatirini,
Gözümün üstünə sərdim yerini, odlanaraq.

Təzə bir söz dilədim, hamısı köhnəlmiş axı,
Nəfəsimdə hələ gördüm yerini, dadlanaraq.

Əlinə çatmaz olub əlləri küsmüş adamın,
Elə bilmə yada verdim yerini, aldanaraq.

Bir ağacsan, oturub, kölgəsinə söykənirəm,
Budağından yenə dərdim yerini, şadlanaraq.

Bir ovuc hissə dönüb gəzdi ürək, dözdü ürək,
Başımın üstünə qurdum yerini, qatlanaraq.

Xanımın yoxdu özü – ruhu, közü, aləmi var,
Xəyalından gecə sordum yerini, atlanaraq.

* * *

Həyat bir aləmdir, gündüzlü gecə,
Sevgi işığı yandıraraq keç.
Nə səsdən, nə sözdən özünü asma,
Gözdən ürəyinə baxanları seç.

Həyat bir dünyadır, qanadları yox,
Ondan arzu alıb uçmağı öyrən.
Hər qonduğun budaq səninki olsun,
Üstündə gül kimi açmağı öyrən.

Həyat bir xəyaldır, sən də gerçək et,
Onu nəfəs kimi ciyərinə çək.
Həm özündə yaşat, həm də özüylə,
Ondan aldığı qur pətək-pətək.

Həyat möcüzədir, amma tikanlı,
Çox da zarafatla arası yoxdur.
O, ən vacibidir, ən öncülüdür,
Onun məkanının sırası yoxdur.

Həyat bir sınaqdır sənə verilən,
Sualları çoxdur, cavabları az.
Onun vərəqləri saysız-hesabsız,
Özünü ruhunla üzərinə yaz.

Həyat çox qapıdır, açarı sənsən,
Çalış ki, qıfılda ilişib qalma.
Açıl pərdə-pərdə, aç ürək-ürək,
Ümid çırağını əlindən salma.

Həyat bir aləmdir gecə-gündüzlü,
Sevgi işığıyla yanaraq – yaşat.
Səslərin, sözlərin toxunuşuyla,
Həyat hisslərini yonaraq – yaşat.

* * *

Elə bilmə ki, yenə hər qəmə güləcəyəm,
Hamı ilə sevinci, kədəri böləcəyəm,
Dünəndən köçən günü hər sabah siləcəyəm,
Gəl üz-üzə oturaq...
Mən ağlayım, sən də bax...

Ağlamaq da gözəldir,
Gözümdə yaş oynayar.
Ağlamaq da gözəldir,
Fəslimdə qış oynayar.

Elə bilmə ki, başım qarışıb, unutmuşam,
Yaşımda illər yatır, hər şeyi ovutmuşam,
Bu yanan ürəyimi üfürüb soyutmuşam,
Gəl göz-gözə oturaq...
Mən ağlayım, sən də bax...

Ağlamaq da gözəldir,
Ürəyimdən daş düşər.
Ağlamaq da gözəldir,
Sinəm üstə baş düşər.

Elə bilmə ki, dünya xoşuma gəlir mənim,
On əlli yapışmışam səbrdən yoxsa sənim,
Çoxalıbdı üsyanım, göyə sovrulub kinim,
Gəl diz-dizə oturaq...
Mən ağlayım, sən də bax...

Ağlamaq da gözəldir,
Hisslərim yükü atsın.
Ağlamaq da gözəldir,
Kədər özündə batsın.

Elə bilmə ki, qorxmur ruhum da pərt üzümdən,
Yaşamaq iştiratı alov alır közümdən,
Sürdüyüm bu ömürdə razı qaldım özümdən,
Gəl biz-bizə oturaq...
Mən ağlayım, sən də bax...

Ağlamaq da gözəldir,
Yağırısan yanağımdan.
Ağlamaq da gözəldir,
Razıyam qonağımdan.

Elə bilmə ki, diri qanadım var, uçuram,
Hücum edən sınaqdan gizlənmə, qaçırım,
O bağlı qapıları nəfəsimlə açırım,
Gəl üz-üzə oturaq...
Mən ağlayım, sən də bax...

Ağlamaq da gözəldir,
Gülüşüm üstə çıxsın.
Ağlamaq da gözəldir,
Canımdan xəstə çıxsın.

* * *

Köksümüzün altında bir Vətən daşıyıyıq,
Qalibiyyət qazanıb qürurla yaşayıyıq,
İndi artıq hamımız vətənə oxşayıyıq,
Azərbaycan yaşayır!!! Yaşasın Azərbaycan!!!

Bu millət cəsurların hünərindən ruhlanır,
Atdıqları addımla zirvələrə yollanır,
Uğurları tükənməz qələbədə canlanır,
Azərbaycan yaşayır!!! Yaşasın Azərbaycan!!!

Öz qızı, öz oğluyla Azərbaycan öyünür,
Qəhrəman insanları döyüş ruhu geyinir,

Bu xalqın ürəyində Azərbaycan döyünür,
Azərbaycan yaşayır!!! Yaşasın Azərbaycan!!!

Yurdumuz öz xilaskar Oğluna arxalandı,
Bayrağımız hər qarış torpaqda dalğalandı,
Hər vətən övladının nəfəsində, canında,
Azərbaycan yaşayır!!! Yaşasın Azərbaycan!!!

Yaşamaq nə çətinmiş qəfəslərin içində,
Qarabağ nəfəs alır nəfəslərin içində,
Biz qalibik – hayqıran gur səslərin içində,
Azərbaycan yaşayır!!! Yaşasın Azərbaycan!!!

Uğrunda qan tökülən torpaq gözləri üstə,
Ürəklər, canlar, ruhlar durub sözləri üstə,
Yenə dua edilir qalib dizləri üstə,
Azərbaycan yaşayır!!! Yaşasın Azərbaycan!!!

Şəhidlərin ruhunun şad olan məqamıdır,
Hər damla qanı belə torpağa salamıdır,
Yurdumuz qəhrəmanlar, igidlər məkanıdır,
Azərbaycan yaşayır!!! Yaşasın Azərbaycan!!!

Həsrəti, ayrılığı öz haqqıyla pozur O,
Dönə-dönə qələbə müjdəsinə hazır O,
Tarixinin möhtəşəm tarixini yazır O,
Azərbaycan yaşayır!!! Yaşasın Azərbaycan!!!

* * *

Yumruq kimi birləşib, eyni hədəfə vurub,
Eşq ilə, məhəbbətlə ucalan məbəd qurub,
Çiyin-çiyinə verib yenə də məğrur durub,
Bir ananın övladı – Azərbaycan, Türkiyə.
Qartalın cüt qanadı – Türkiyə, Azərbaycan.

Ən çətin zamanlarda bir-birinə dost, yoldaş,
Siyasət meydanında əqidəbir vətəndaş,
Böyükdən kiçiyədək hər bir mənada sirdaş,
Dili bir, amalı bir – Azərbaycan, Türkiyə.
İkisi bir ürəkdir – Türkiyə, Azərbaycan.

Elə bir qüvvədir ki, addımında fəxarət,
Bu birliyin gücündə birləşibdir həqiqət,
Kökündə sədaqət var, canındadır ədalət,
Bir millət, iki dövlət – Azərbaycan, Türkiyə.
Bu birlikdədir qüdrət – Türkiyə, Azərbaycan.

Ordusu var, gücü var, səsi xalqın səsidir,
Bir-birini sevməsi ən böyük qüvvəsidir,
Həm möhür, həm and yeri tək bir cə kəlməsidir.
Dostluğu sarsılmayan – Azərbaycan, Türkiyə.
İki bədəndə bir can – Türkiyə, Azərbaycan.

Bu dostluq yenə böyük sınağa sinə gərdi,
Qardaşlığın əbədi olduğunu göstərdi,
Əsrlərlə bir olmaq, doğma olmaq hünərdir.
Qana köç edən yaddaş – Azərbaycan, Türkiyə.
Bir ruhda iki qardaş – Türkiyə, Azərbaycan.

* * *

Kimi tufəng, kimi ürək, kimi hirsə döyüşdədir,
Əsirlikdə olan torpaq əsgəriylə görüşdədir,
Ədalətin qələbəsi, zəfərləri yürüşdədir,
Vətən oğlu, igid əsgər, torpaqları al geri dön.
Bu millətin, bu vətənin qəhrəmanı ol, geri dön.

Ölkəmiz ayaq üstədi, ürəklər yurdla döyünür,
Kiçikdən böyüyə kimi döyüş ruhunu geyinir,
Elə bir ordumuz var ki, xalq öz oğluyla öyünür,
Vətən oğlu, igid əsgər, qələbələr çal geri dön.
Bu millətin, bu vətənin qəhrəmanı ol, geri dön.

Yumruq kimi sıxılaraq bir nöqtəyə vurduq artıq,
Düşmənlərin belini də bu hücumla qırdıq artıq,
Yurdumuza xor baxanın bağrını da yardıq artıq,
Vətən oğlu, igid əsgər, yurduna iz sal geri dön.
Bu millətin, bu vətənin qəhrəmanı ol, geri dön.

İndi bu ulu diyarın böyük imtahan günüdür,
Haqsızlığın körpüsünü, sədləri yıxan günüdür,

Qılıncların da qınından sıyrılıb çıxan günüdür,
Vətən oğlu, igid əsgər, bu tarixdə qal geri dön.
Bu millətin, bu vətənin qəhrəmanı ol, geri dön.

Bu həyəcan, bu yüksəliş damarlarda qan deməkdir,
Hər bir qarış torpağımız canımızda can deməkdir,
Bu üsyanın özü, odu can Azərbaycan deməkdir,
Vətən oğlu, igid əsgər, sənə yaxşı yol, geri dön.
Bu millətin, bu vətənin qəhrəmanı ol, geri dön.

Kimi tüfəng, kimi ürək, kimi hisslə döyüşdədir,
Əsirlikdə olan torpaq azadlıqla görüşdədir,
Ədalətin qələbəsi, zəfərləri yürüşdədir,
Vətən oğlu, igid əsgər, torpaqları al geri dön.
Bu millətin, bu vətənin qəhrəmanı ol, geri dön.

* * *

Dağlar dumanı öpür,
Vaxtı zamanı öpür,
Şuşa eşqin beşiyi,
Sevgi duanı öpür.

Gözlər yollara baxır,
Göylər hallara baxır,
Şuşa ürəyə düşüb,
Ordan Allaha baxır.

Səsi, nəfəsi gözəl,
Ovsun qəfəsi gözəl,
Şuşa tarixə köçüb,
Hər bir töhfəsi gözəl.

Ömrü yaddaşdan keçir,
Bəxti savaştan keçir,
Şuşa müqəddəs ocaq,
Addımlar daşdan keçir.

Dağlar ümmana qalmaz,
Arzu gümana qalmaz,
Şuşa, sabahın xeyir,

Yaxşı yamana qalmaz.
Görüş zamana qalmaz.

* * *

Ana dildə, ata yurdda sənə qardaşdı vətən.
Sənə sahib, sənə həmdəm, sənə sirdaşdı vətən.

Sevginin ən böyüyü, eşqlərin ən ülvisidir,
Adını bəxtinə yazmışlara yoldaşdı vətən.

Dünəniylə bu anı xoş gələcək günlərədir,
Uludur, tarixidir, həm də ki, çağdaşdı vətən.

Hər qarış torpağının uğruna qanlar tökülüb,
Unudulmazlıq odur, ömrünə yaddaşdı vətən.

Hər odun, hər ocağın məşələ dönmək yeridir,
Həm adamdı, həm ağacdı, həm qaya, daşdı vətən.

Torpağında nəfəs almış hünəriylə çox igid,
Elə bil ki, həm uşaqdı, həm də həmyaşdı vətən.

Canım, andım, şərəfim, ruhum, həyatım, qürurum,
Özü boyda ucalıqda bir vətəndaşdı vətən.

Xanımın könlünə düşmüş vətəni vəsf eləmək,
Çün mənimçün yaranışdan mərd silahdaşdı vətən.

* * *

Yerdə olanların şəkli düşür göyün gözünə.
Səndən xəbərimiz var.
Ruhu böyümüş, qanı coşmuş kimisən.
Yuxun ərsə çəkilsə də arzuların çin olan vaxtındasan.
Vaxtı, zamanı itirsən də, müqəddəsliyinə çatmısan.

Qorxu hissini Allah qoparıb səndən.
Kürəyin dağ şəklini alıb,
sinən ürəyindən çəpər hörüb,
kökünə, soyuna söykərib.

İçindən bir vulkan püskürür göyün, yerin haqqı üstünə.
Odun sancılan yerlərə mərd toxumu əkirsən.

Yaşıl yarpaqlı qırmızı qönçənin başının üstündə
azad göyü olacaq,
səsi dalğalanacaq.
Torpağında sənin nəfəsinlə salamlaşan
çiçəklər açacaq varlığına hər gün baş əyərək.
Sən torpaqsan, daşsan, yaddaşsan.
Sən həyatın üstündən boy atırsan Günəşə sarı.
Sənsən ucalığın qolları, yolları, sabahları.

Yerdə olanların şəkli düşür göyün gözünə.
Səndən xəbərimiz var.
Ruhu böyümüş, qanı coşmuş kimisən.
Yuxun ərsə çəkilsə də arzuların çin olan vaxtındasan.
Vaxtı, zamanı itirsən də,
müqəddəsinə çatmısan.

* * *

Bütün dünyanın dilində hünərini danışdıran,
Yatıb qalan beyinləri düşünməyə çalışdıran,
Sən Oğulsan.

Hamımızın ürəyinə ürəklə yol çəkdirmisən,
Bizə əyri baxanları dizi üstə çökdürmüşən,
Sən Oğulsan.

Tək deyilsən, ordun da var, səni sevən xalqın da var,
Qələbələrə aparən əzmin də var, andın da var,
Sən Oğulsan.

Bu müqəddəs torpaqları alacağıq dedin – aldın,
Düşmənləri yurdumuzdan qovacağıq dedin – qovdun,
Sən Oğulsan.

“Mən qaçqın deyiləm” – deyən yurddaşını sevindirən,
Ümidləri, arzuları bu gerçəklilyə döndərən,
Sən Oğulsan.

Bu millət sənə inanır, əsl vətən övladısan,
Xalqın dostu, sirdaşısan, möhtəşəm tarix yazırsan,
Sən Oğulsan.

Bir gözümüz ağlasa da, bir gözümüzü güldürən,
Bizim Qarabağımızdan düşmən izini sildirən,
Sən Oğulsan.

Xalqın səni qucaqlayıb bağrına basmaq istəyir,
Hamı üçrəngli bayrağı Şuşadan asmaq istəyir,
Sən Oğulsan.
Oğlumuzsan.

* * *

Yorğanı qar, balıncı daş,
Vətənimin əsgəridir!
Oğul, ata, arxa, qardaş,
Vətənimin əsgəridir!

Düşməyə çəpər olanım,
Haqqını geri alanım,
Hər ürəyə yurd salanım,
Vətənimin əsgəridir!

Sevgisi qanına köçən,
İgidlik yolunu seçən,
Bu yolda canından keçən,
Vətənimin əsgəridir!

Fəxarətidir millətin,
Təcəssümüdür qeyrətin,
Azərbaycanın sərvəti,
Vətənimin əsgəridir!

Əllərindən öpülməli,
Önündə baş əyilməli,
Qürur ilə deyilməli –
Vətənimin əsgəridir!

Üzündə nur, ruhu çıraq,
Oxunacaq varaq-varaq,
Zirvəyə sancılan bayraq,
Vətənimin əsgəridir!

Döyüşü bayramı bilən,
Hər qarış torpaqçün ölən,
Şəhadətinə yüksələn,
Vətənimin əsgəridir!

Məşəl kimi yananımız,
Keşikdə dayananımız,
Hər biri Qəhrəmanımız,
Vətənimin əsgəridir!

Yorğanı qar, balıncı daş,
Vətənimin əsgəridir.
Adı – Müqəddəs Vətəndaş!!!
Vətənimin Əsgəridir!

